

9.439

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Ujpesti lapok a nemzeti hadsereg ellen.*

Forrás:

Nemzeti Ujság

Bp.
(Hely)

idő. xi. 20.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Idő

"1919"

Személy

Hely

5

Ujpesti lapok a Nemzeti Hadsereg ellen.

Ahol kommunisták „szerkesztenek“.

Budapest, nov. 19.

Szomorú hírnévvel dicsekedhet Ujpest városa, amely Kispest és Erzsébetfalva után a legerősebb fészke volt a kommünnek. A legaljasabb kommunista uszító lapok Ujpesten termettek, amelyek szerkesztői természetesen mind nem a keresztények, de nem is a proletárok sorából kerültek elő, hanem üzletéhes lapüzérek, akik előtt semmi sem volt szent és nagy, ha üzletről volt szó.

A proletárdiktatura bukása nagy változást okozott Ujpest életében is. Jóformán egyedüli és a városi politikában kizárólagosan irányító párttá a keresztényszocialista párt lett és a szociáldemokrata-kommunista párt, Ujpest régi fényessége, a legnagyobb gyűlésre sem utdott ötszáz embernél többet összehozni, akkor sem, amikor Peyer Károly nevével igyekeztek hangulatot csinálni.

Nem tetszett ez a változás negyedi Szabó Béla és Mórócz János szerkesztő uraknak, akik az Ujpesti Napló, illetőleg az Ujpesti Közlöny tulajdonával dicsekedhetnek. A legméltatlanabb módon piskolták a Keresztény Szocialista Pártot és Mórócz ur szerint az a párt, amelyik a keresztény és nemzeti eszmét egyedül igyekszik Ujpest 50.000 munkása között ápolni, amelyik a nevezetes ellenforradalom idején a Mautner-gyárban tagjai vérvél bizonyította be elvhűségét — sőpredék és „mind csőcselék az, aki a Keresztény Szocialista Pártban résztvesz”. Méltó társa Mórócz urnak negyedi Szabó Béla, a laptulajdonos burzsoázia legzetes alakja, aki azonban a proletárdiktatura idején nem átállotta a következőképpen írni:

„Szétzuzzuk a régi világ népcsalásra berendezett intézményeit. Egyik kezünkben a fegyver. Erősítjük meg, tegyük győzelemszerzővé a Vörös Hadsereget.”

Ismét más számában:

„Ma minden épkéz-láb embernek a Vörös Hadseregben a helye!”

A kirekesztett tisztek című közleményében így ír: „A kirekesztett tiszteket a meglevő nagy alakulatok állományába ne vegyék fel.”

De nem a kényszer vitte bele az önálló laptulajdonost a burzsoájjóléttel kitűnő összhangba hozott proletárfelfogással.

A románok bevonulása után ellopta a kommunizmussal gyanúsítottak névsorát és ezzel elősegítette szökésüket. Egyben a legizléstelenebbül gyalázta az ujpesti Keresztény Szocialista Pártot, amely az angol megbizottól kért védelmet a kommunizmust visszacsempészni akaró izgatók ellen. Fanatikus gyűlölettel fordultak ezek a vörös izgatók minden ellen, ami keresztény és magyar. Hogy a románok pártfogását kiérdemeljék és hogy a keresztény és nemzeti eszme ellen tájékozó dühüket kielégítsék, nem átalják gyalázatos tollukra venni a magyar miliciók álmát, a Nemzeti Hadsereget.

Ime martosi Mórócz János így ír az Ujpesti Közlöny 1919 szeptember 18-iki számában:

„Elég volt már! — Vezeti be cikkét, majd így folytatja — *«a jehérek még vadabbak, még kegyetlenebbek a vörösöknél. Épp úgy gyilkolnak, mint a borkabátos Lenin-sőpredék»*, sőt még tovább lázít a Nemzeti Hadsereg ellen: *«el kell sőpörni ezt az újabb salakot!»*

Hát igenis el kell sőpörni ezt a salakot, amely a Károlyi-kormány alatt ott buzgólkodott az őszi-rózsa hullása körül, a kommün alatt azt írta, *«hogy örömmámorban égnék az arcok»* és amely szemében a Nemzeti Hadsereg, a nemzet büszkesége csak *«sőpredék»*. Rendre kell tanítani a hazaáruló nem-

zetközi sajtó banditát, hogy megtanulja mindenki azt, hogy a hazát elárulni, idegenekkel összejátszani és igazságosan megbűnhődni egyet jelent.

(g. j.)